

سلیاک در منطقه گنبدکاووس

دکتر مسعود خوشنیا^۱، دکتر اکرم پورشمیس^۲، اشرف محمدخانی^۳، دکتر سید محمد توانگر^۴، دکتر بیژن شهباختانی^۵، دکتر رضا ملکزاده^۶

^۱ دستیار تخصصی داخلی، بیمارستان شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ دانشجوی Ph.D. مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۴ استادیار، بخش پاتولوژی بیمارستان شریعتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۵ استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۶ استاد، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف

گنبدکاووس و منطقه ترکمن صحرا از بیشترین میزان شیوع سرطان سلول سنگفرشی مری در جهان برخوردار است. سلیاک، به عنوان عامل خطرساز سرطان مری شناخته شده است. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی نسبی سلیاک در منطقه گنبدکاووس می باشد تا ارتباط احتمالی آن در شیوع بالای سرطان سلول سنگفرشی مری را بیابیم.

روش بروزی

۱۲۰ نفر از ساکنین بالغ گنبدکاووس و روستاهای اطراف آن به صورت تصادفی انتخاب و به مطالعه دعوت شدند. نمونه خون شرکتکنندگان از نظر IgA anti t-TG^{*} سنجیده شد. موارد مثبت تحت آندوسکوبی و بیوپسی دوازده قرار گرفته و نمونه ها براساس تقسیم بندی مارش (Marsh) بررسی شدند.

یافته ها

۱۱ نفر (۶۹٪ زن) در مطالعه شرکت کردند که متوسط سن آنها ۵۰ ± ۷ سال بود. ۱۲ نفر (۹٪ نفر زن) آزمون سرولوژیک مثبت داشتند. ۸ نفر تحت بیوپسی دوازده قرار گرفتند. در ۴ نفر بیوپسی میسر نشد، ۴ نفر مارش II، ۲ نفر مارش III، ۱۰ نفر مارش I داشتند. ۱۰ نفر از ۱۲ نفر علامت دار بودند که شایعترین علامت گوارشی آنها، نفخ و اسهال به ترتیب در ۵ و ۴ نفر دیده شد. ۷ نفر از علائم خارج گوارشی شاکی بودند که در ۳ نفر ضایعه پوستی مشخص دیده شد. فقط برای یک نفر تشخیص بیماری سلیاک داده شده بود.

نتیجه گیری

فراوانی آنتروپاتی حساس به گلوتن در منطقه با شیوع بالای سرطان مری، با آمار یک درصدی مناطق شیوع پایین ایران برای سرطان مری برابر است، لذا سلیاک عاملی برای شیوع بالای سرطان مری نمی باشد.

کلید واژه: بیماری سلیاک، آنتروپاتی حساس به گلوتن، سرطان سلول سنگفرشی مری، شیوع، ایران

گوارش / دوره ۱۰، شماره ۳، پاییز ۱۳۸۴، ۱۳۳-۱۳۱

زمینه و هدف

سلیاک یک آنتروپاتی می باشد که تمام قسمتهای دستگاه گوارش به ویژه قسمت ابتدایی روده باریک را درگیر می کند و در نتیجه تماس روده با گلوتن در زمینه ژنتیکی خاص (به ویژه HLA^{**} DQ2، DQ8) باعث ایجاد پاسخ ایمنی می گردد^(۱) و طیف وسیعی از علائم بالینی گوارشی و خارج گوارشی را پدید می آورد^(۲) و منجر به تغییرات بافتی روده باریک شامل افزایش لنفوسيت های اينترافتيليا (مارش I)، هيپرپلازی كريپت ها (مارش II)، آتروفی پارسييل (مارش III)، آتروفی ساب توatal (مارش IV) و توatal آتروفی (مارش V) مخاط روده باریک می شود.^(۴)، بیماری سلیاک عوارض متعدد بد خیم^(۵) و غير بد خیم^(۶)

نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان شریعتی، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، کد پستی ۱۴۱۱۴

تلفن و نمابر: ۸۸۰۱۲۹۹۲

E-mail: pourshams@ams.ac.ir

* Tissue Trans Glutaminase

** Human Leukocyte Antigen